

N. Winther, Ettrup, Fingerslev og C. A. F. Christensen:

§ 1 forandres: „bliver Indførselstolden indtil videre“ til: „skal Indførselstolden fra 1ste Marts 1854 til 31te December 1854 være“.

vedtoges med 71 Stemmer mod 1.

2) Sammes Forslag:

§ 2 bortfalder.

vedtoges uden Stemmegivning som en Følge af den foregaaende Afstemning.

Efterat derpaa Loven var bleven oplæst, fattes den under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 83 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive at oversende til Landstinget.

Man gif derpaa efter Dagsordenen over til „Spørgsmaal om Fremme af Forslag til Lov, angaaende Modtagelsen af svenske og norske Specier i de kongelige Kasser“.

Uden Afstemning vedtoges det, at dette Lovforslag maatte nyde Fremme.

Det sidste Nummer paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om, at Apanagister ikke kunne tillægges Embedsgager. (Lovforslaget findes i Anhanget Spalte 573).

Müller: Da jeg indbragte nærværende Lovforslag, tillod jeg mig at fremsætte de almindelige Bestemmelsesgrunde, i Kraft af hvilke jeg havde fundet mig tilfjendt til at fremsætte dermed, og jeg skal derfor for Dieblirket indfrænte mig til nogle ganske faa Bemærkninger, og det saameget mere, som det Princip, hvorpaa hele Lovforslaget hviler, og hvorfra jeg er gaaet ud, jo har været Gjensstand for Forhandling ved Behandlingen af en os alle bekendt og med nærværende nær beslægtet Sag. Uagtet jeg altid har anseet det for urigtigt, at de, der alene paa Grund af deres Fødsel af Staten oppebære, hvad der

og Underholdning, træde hindrende og skadeligt i Veien for Andre, der ikke ere i Besiddelse af saadanne Adkomster, saa skulde jeg dog have taget meget i Betænkning at indkomme med nærværende Forslag, dersom jeg ikke under de Forhandlinger, der tidligere fandt Sted over den bevidste Sag, havde troet at spore en Samstemning med Hensyn til Principet, en Samstemning, hvorved jeg har følt mig beskyttet i Rigtigheden af min Anskuelse. Under disse Forhandlinger fremkom der heller ikke fra den ærede Finantsministers Side, saaledes som ogsaa af mig tidligere er antydet, nogen egentlig Indsigelse mod det Principielle. Der blev kun flere Gange gjort gjældende af ham, at den Tilføjning, man søgte at give den foresliggende Apanagelov, egentlig ikke vedkom Sagen, at det var Noget, der laa udenfor den, hvormod en saadan Tilføjning burde gjøres til Gjensstand for et særegent Lovforslag. Jeg smigrer mig derfor med det Haab, at der heller ikke fra den ærede Finantsministers Side nu vil fremkomme nogen bestemt Indsigelse mod det Princip, som jeg i Lovforslaget søger at gjøre gjældende i dets Almindelighed. Apanagisters Stilling i Staten har saa hyppigt og saa ofte været betegnet her, at jeg ikke troer her nærmere at burde omtale den. For at de ikke skulle behøve at indtræde i det sædvanlige undersaatlige Forhold, ikke stilles, idetmindste i visse Henseender, lige med andre Embedsmænd, er det, at de oppebære det, som de behøve. En saadan Betragtningmaade har været saa ofte udtalt her, at jeg nu ikke skal opholde mig længere derved. I det foresliggende Forslag har jeg kun tilladt mig at nævne „Gager“, og dertil troer jeg med Grund at burde indfrænte mig, fordi jeg ved „Gager“ forstaaer det Beløb, der ydes som vederlag for Anvendelse af Tid og Kræfter i Statens Tjeneste, hvormod de Udgifter, som en Apanagist ellers i Statens Tjeneste maatte paadrage sig, det være sig ved Embedsreiser eller paa hvilken som helst anden Maade, visse- lig bør erstattes ham. Mod Principet i dets Heelhed blev der under de foregaaende Forhandlinger næsten ikke fremsført et eneste Argument; det Gnefte, der, saavidt jeg mindes, fremkom, var det Exempel, man vilde hente